BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija, posėdžiaujanti penkių teisėjų sudėties) SPRENDIMAS

2026 m. balandžio 22 d.*

„Konkurencija – Kartelis – Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi – Energinių gėrimų sektorius – Patikrinimas, kurį nurodė atlikti Komisija – Reglamento (EB) Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalis – Patikrinimo tęsimas Komisijos patalpose – Komisijos atsisakymas kompensuoti dalį su šiuo patikrinimu susijusių išlaidų – „Papildomų išlaidų, patirtų vien dėl to, kad patikrinimas buvo tęsiamas Komisijos patalpose“ sąvoka“

Byloje T-682/24

Red Bull GmbH, įsteigta Fuschl am See (Austrija),

Red Bull France SASU, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija),

Red Bull Nederland BV, įsteigta Soesterberge (Nyderlandai),

atstovaujamos advokatų H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler, F. Dethmers ir A. Visontai-Knor,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą T. Franchoo, M. Jakobs ir I. Naglis,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija, posėdžiaujanti penkių teisėjų sudėties),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Buttigieg, teisėjai J. Schwarcz, M. Kancheva (pranešėja), E. Tichy-Fisslberger ir F. Bestagno,

posėdžio sekretorė S. Jund, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2026 m. sausio 20 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovės – *Red Bull GmbH* ir jos patronuojamosios bendrovės *Red Bull France SASU* ir *Red Bull Nederland BV* – prašo panaikinti 2024 m. spalio 23 d. Europos Komisijos sprendimą (byla AT.40819), kuriuo Komisija iš dalies atsisakė kompensuoti papildomas išlaidas, kurias ieškovės mano patyrusios dėl Komisijos patalpose Briuselyje (Belgija) pratęsto patikrinimo pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsnio 4 dalį (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 *Red Bull France SASU* ir *Red Bull Nederland BV* yra *Red Bull GmbH* patronuojamosios bendrovės. Šios trys bendrovės priklauso *Red Bull* grupei (toliau – *Red Bull*) ir vykdo veiklą energinių gėrimų, kuriais jos prekiauja Europos Sąjungoje ir Europos ekonominėje erdvėje (EEE), gamybos sektoriuje, be kita ko, naudodamos to paties pavadinimo prekės ženklą kaip ir ši grupė.

Ginčijamas patikrinimas

3 2023 m. kovo 8 d. sprendimu Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalimi, nurodė atlikti patikrinimą, kuris 2023 m. kovo 20–24 d. vyko ieškovių patalpose Fuschl am See (Austrija), Paryžiuje (Prancūzija) ir Amsterdame (Nyderlandai).

4 Per 2023 m. kovo 24 d. Fuschl am See vykusį susitikimą dėl patikrinimo ieškovių patalpose užbaigimo Komisija informavo *Red Bull* atstovus, kad patikrinimas bus tęsiamas jos patalpose Briuselyje, siekiant išnagrinėti nukopijuotus dokumentus ir papildomus duomenis, kuriuos vėliau turėjo pateikti ieškovės.

5 Patikrinimas 2023 m. birželio 14–20 d. ir 2023 m. rugpjūčio 29 d.–rugsėjo 29 d. buvo tęsiamas Komisijos patalpose Briuselyje.

Šalių susirašinėjimas prieš priimant ginčijamą sprendimą

6 2024 m. sausio 25 d. raštu Komisija informavo ieškoves apie galimybę pateikti motyvuotą prašymą kompensuoti papildomas išlaidas, patirtas dėl to, kad patikrinimas buvo tęsiamas Komisijos patalpose Briuselyje. Prie šio rašto buvo pridėtas dokumentas „Papildomų išlaidų kompensavimo principai tuo atveju, kai patikrinimas tęsiamas Komisijos patalpose“.

7 2024 m. balandžio 25 d. ieškovės pateikė Komisijai prašymą dėl papildomų išlaidų, patirtų pratęsus patikrinimą jos patalpose Briuselyje, kompensavimo. Šiuo prašymu ieškovės reikalavo kompensuoti jų darbuotojų ir advokatų, buvusių Briuselyje, kelionės ir apgyvendinimo išlaidas, šiems darbuotojams išmokėtus dienpinigius, taip pat visus jų advokatų honorarus, įskaitant antrosios advokatų kontoros, kuri buvo pasamdyta papildomai prie paprastai joms atstovaujančios Austrijos advokatų kontoros.

8 Paskui iki ginčijamo sprendimo priėmimo ieškovės ir Komisija intensyviai bendravo raštu.

Ginčijamas sprendimas

9 2024 m. spalio 23 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

10 Ginčijamame sprendime Komisija, remdamasi kai kuriais savo ankstesniais laiškais, visų pirma priminė savo poziciją, t. y. kad ji privalo kompensuoti tik tas papildomas išlaidas, kurių tikrinama įmonė patyrė vien dėl to, kad patikrinimas buvo tęsiamas Komisijos patalpose, taigi neįskaitant išlaidų, kurių bet kuriuo atveju būtų patirta, jei patikrinimas būtų tęsiamas šios įmonės patalpose, pavyzdžiui, advokato honorarų. Komisija pridūrė, kad ši pozicija atitinka požiūrį, kurio laikytasi 2020 m. liepos 16 d. Sprendime *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571, 90 punktas).

11 Kalbant konkrečiai apie advokato honorarus, Komisija, remdamasi kai kuriais ankstesniais laiškais, priminė, kad per 2023 m. kovo mėn. patikrinimą jos patalpose *Red Bull* nuolat naudojosi advokatų paslaugomis, kad šie padėtų jai, todėl advokato paslaugų išlaidos, patirtos pratęsus patikrinimą Briuselyje, neturi būti laikomos kompensuotinomis papildomomis išlaidomis. Komisija taip pat nurodė, kad kai kuriuose savo laiškuose ieškovės pačios pripažino, kad, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose, jos būtų prašę advokatų pagalbos. Todėl Komisija nusprendė nekompensuoti advokato honorarų, kurių atlyginimo reikalavo *Red Bull*.

12 Galiausiai dėl kitų išlaidų Komisija nurodė sutinkanti kompensuoti visas reikalaujamas išlaidas, remdamasi sumomis, kurias *Red Bull* nurodė viename iš ankstesnių jos laiškų pridėtoje *Excel* lentelėje.

Šalių reikalavimai

13 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos visas reikalaujamas išlaidas,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

14 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

15 Pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį reikalavimą, kuriuo siekiama, kad Bendrasis Teismas įpareigotų Komisiją kompensuoti visas ieškovių reikalaujamas išlaidas, paskui – pirmąjį reikalavimą, kuriuo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl antrojo reikalavimo, kuriuo siekiama, kad iš Komisijos būtų priteistos visos ieškovių reikalaujamos išlaidos

16 Antruoju reikalavimu ieškovės Bendrojo Teismo prašo priteisti iš Komisijos visas jų reikalaujamas išlaidas.

17 Reikia konstatuoti, kad tokiu prašymu iš esmės siekiama, kad Bendrasis Teismas įpareigotų Komisiją kompensuoti ieškovėms visas jų reikalaujamas išlaidas.

18 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Bendrasis Teismas, vykdydamas teisėtumo kontrolę pagal SESV 263 straipsnį, neturi jurisdikcijos nustatyti įpareigojimų Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams (žr. 2024 m. kovo 14 d. Sprendimo *D & A Pharma / Komisija ir EMA*, C-291/22 P, EU:C:2024:228, 160 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

19 Vadinasi, antrasis reikalavimas turi būti atmestas dėl jurisdikcijos neturėjimo.

Dėl pirmojo reikalavimo, kuriuo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą

20 Grįsdamos prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą ieškovės nurodo keturis pagrindus, grindžiamus: pirma, Komisijos atsisakymo kompensuoti visas išlaidas, kurių jos reikalavo, neteisėtumu dėl tariamai neproporcingo patikrinimo tęsimo Komisijos patalpose Briuselyje; antra, motyvavimo stoka; trečia, teisės klaida aiškinant sąvoką „papildomos išlaidos“, patirtos pratęsus patikrinimą Komisijos patalpose Briuselyje, kaip tai suprantama pagal 2020 m. liepos 16 d. Sprendimą *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571), ir klaida vertinant faktines aplinkybes, dėl kurių atsisakyta kompensuoti visus advokato honorarus, ir, ketvirta, jų teisės į gynybą pažeidimu.

21 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, nors ginčijamame sprendime Komisija atsisakė kompensuoti ieškovėms reikalaujamus advokato honorarus, vis dėlto ji sutiko padengti visas kitas išlaidas, kurias buvo prašyta atlyginti *Red Bull* pateiktoje *Excel* lentelėje, t. y. Briuselyje buvusių darbuotojų ir advokatų kelionės ir apgyvendinimo išlaidas, taip pat dienpinigius, kuriuos ši grupė turėjo sumokėti tiems darbuotojams (žr. šio sprendimo 12 punktą). Darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas bent jau iš dalies yra palankus ieškovėms.

22 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, vadovaujantis suformuota jurisprudencija, fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuo atveju, jeigu ieškovas yra suinteresuotas, kad skundžiamas aktas būtų panaikintas. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats ginčijamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip dėl ieškinio baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai. Taigi suinteresuotumas pareikšti ieškinį yra esminė ir pirmoji bet kokio ieškinio pareiškimo teisme sąlyga (žr. 2023 m. birželio 15 d. Sprendimo *Shindler ir kt. / Taryba*, C-501/21 P, EU:C:2023:480, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

23 Per posėdį paklaustos apie jų suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl pirmojo reikalavimo, ieškovės pirmiausia iš esmės tvirtino, kad minėtas reikalavimas turi būti aiškinamas taip, kad jos prašo panaikinti ginčijamą sprendimą tik tiek, kiek Komisija atsisakė joms kompensuoti reikalaujamus advokato honorarus, o tada patikslino, kad, priešingai, jos prašo panaikinti visą ginčijamą sprendimą, įskaitant tą dalį, kuria Komisija sutiko joms kompensuoti kitas nei advokato honorarai išlaidas.

24 Atsižvelgdamas į šios bylos aplinkybes Bendrasis Teismas mano, kad turi savo iniciatyva iškelti klausimą dėl ieškovių suinteresuotumo pareikšti ieškinį, kiek tai susiję su jų prašymu panaikinti visą ginčijamą sprendimą. Reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo panaikinimas tiek, kiek Komisija sutiko kompensuoti ieškovėms kitas nei advokato honorarai išlaidas (žr. šio sprendimo 21 punktą), negali suteikti joms naudos, kuri galėtų pagrįsti suinteresuotumą pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 22 punkte nurodytą jurisprudenciją.

25 Darytina išvada, kad ieškinys turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ta dalimi, kuria prašoma panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek Komisija sutiko kompensuoti ieškovėms kitas nei advokato honorarai išlaidas.

26 Kalbant apie likusią pirmojo reikalavimo dalį, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas pirmiausia išnagrinės ieškovių nurodytą ketvirtąjį pagrindą, paskui – antrąjį pagrindą ir galiausiai pirmąjį ir trečiąjį pagrindus.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu

27 Grįsdamos ketvirtąjį pagrindą ieškovės pateikia tris prieštaravimus.

28 Pirma, ieškovės tvirtina, kad įmonė turi teisę pati organizuoti savo gynybą. Jos primena, kad iš 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 3 dalies c punkto matyti, jog kiekvienas kaltinamas nusikaltimo padarymu asmuo turi teisę gintis pats arba padedamas savo paties pasirinkto gynėjo. Iš to ieškovės daro išvadą, kad Komisija neturi teisės spręsti, ko įmonei reikia ar nereikia savo gynybai. Jos teigia, kad buvo priverstos kreiptis į antrąją advokatų kontorą būtent dėl to, jog patikrinimas buvo tęsiamas Komisijos patalpose Briuselyje. Ieškovių teigimu, siaurai suvokdama savo pareigą kompensuoti papildomas išlaidas Komisija nustatė, kokias gynybos priemones (ir kokios apimties) turi pasirinkti atitinkama įmonė. Taigi, atsisakydama kompensuoti advokatų honorarus, kuriuos reikėjo apmokėti pratęsus patikrinimą Briuselyje, Komisija apribojo jų laisvę pasirinkti, jų manymu, būtinas ir tinkamas gynybos priemones.

29 Antra, ieškovės teigia, kad „Europos Sąjungos biudžeto teisė“ joms netaikoma, todėl Komisija negalėjo ja remtis, siekdama nustatyti gynybos išlaidų, kurias jos prašo kompensuoti, pagrįstumą.

30 Trečia, ieškovės skundžiasi, kad Komisija taikė tariamai neproporcingus įrodinėjimo reikalavimus, kiek tai susiję su papildomų išlaidų, patirtų pratęsus patikrinimą jos patalpose Briuselyje, nustatymu. Siekdama įrodyti, kad keturi *Red Bull* darbuotojai, buvę Briuselyje per patikrinimą, tačiau neatvykę į Komisijos patalpas, iš tikrųjų tame patikrinime dalyvavo, ši institucija reikalavo pateikti garbės pareiškimus, kuriuose tie asmenys turėjo patvirtinti savo dalyvavimą atliekant patikrinimą. Atsižvelgdamos į galimas baudžiamąsias pasekmes tuo atveju, jei garbės pareiškimai neatitiktų tiesos, ieškovės priekaištauja Komisijai, kad ši reikalavo tokio aukšto įrodinėjimo lygio.

31 Komisija ginčija ieškovių argumentus ir teigia, kad pirmasis prieštaravimas yra nepagrįstas, antrasis prieštaravimas yra nereikšmingas, o trečiasis – nereikšmingas ir nepriimtinas.

32 Pirma, kiek tai susiję su tariamu ieškovių laisvės pasirinkti savo gynybos priemones pažeidimu, reikia konstatuoti, kad joms faktiškai nebuvo užkirsta kelio laisvai organizuoti savo gynybą pratęsus patikrinimą Komisijos patalpose Briuselyje.

33 Iš ieškovių šioje byloje pateiktų dokumentų matyti, kad jos nusprendė, jog Briuselyje joms padės Austrijos advokatų kontoros, kuri paprastai teikia joms pagalbą ir kuri jau dalyvavo per patikrinimą Fuschl am See ieškovių patalpose, advokatė, vienas ar keli antrosios kontoros advokatai, nelygu nagrinėjamas laikotarpis, o tam tikromis dienomis – keli jų darbuotojai. Be to, reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia ieškovės, jos visiškai nebuvo priverstos įgalioti antrosios advokatų kontoros joms atstovauti pratęsus patikrinimą Komisijos patalpose Briuselyje. Būtent ieškovės pačios nusprendė kreiptis į šią antrąją kontorą dėl savų priežasčių.

34 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovės, jos galėjo laisvai organizuoti savo gynybą, Komisijai nesikišant į tokį organizavimą, o to pakanka, kad ketvirtojo pagrindo pirmasis prieštaravimas būtų atmestas kaip nepagrįstas.

35 Antra, dėl to, kad Komisija tariamai taikė ieškovėms „Sąjungos biudžeto teisę“, pirmiausia reikia konstatuoti, kad, nors ieškinyje ieškovės nurodo „gynybos išlaidas“, kurių jos patyrė, šis prieštaravimas iš tikrųjų nėra susijęs su advokato honorarais, kuriuos ginčijamame sprendime atsisakyta kompensuoti. Iš šalių susirašinėjimo, vykusio iki ginčijamo sprendimo priėmimo, kurį ieškovės pateikė vykstant šiam procesui, matyti, kad, nors Komisija rėmėsi „Sąjungos biudžeto teise“ ar net ją taikė, kompensavimas buvo patvirtintas tik kelionės išlaidoms, apgyvendinimo išlaidoms ir fiksuoto dydžio išmokoms, bet ne advokato honorarams.

36 Darytina išvada, kad šis prieštaravimas iš esmės pateiktas dėl ginčijamo sprendimo, kiek juo sutinkama ieškovėms kompensuoti kitas nei advokato honorarai išlaidas, todėl jis yra nepriimtinas dėl šio sprendimo 21–25 punktuose išdėstytų priežasčių.

37 Trečia, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija ieškovėms tariamai nustatė neproporcingus įrodinėjimo reikalavimus, susijusius su patirtų išlaidų nustatymu, pirmiausia reikia konstatuoti, kad šis prieštaravimas taip pat nesusijęs su advokato honorarais, kuriuos ginčijamame sprendime buvo atsisakyta kompensuoti. Komisijos tariamai reikalauti garbės pareiškimai buvo pateikti siekiant įrodyti, kad keturi *Red Bull* darbuotojai, nebuvę šios institucijos patalpose, buvo Briuselyje, kad galėtų dalyvauti pratęsus patikrinimą, todėl būtų galima kompensuoti ieškovių dėl to patirtas kelionės išlaidas, apgyvendinimo išlaidas ir fiksuoto dydžio išmokas.

38 Darytina išvada, kad šis prieštaravimas pateiktas dėl ginčijamo sprendimo, kiek juo sutinkama ieškovėms kompensuoti kitas nei advokato honorarai išlaidas, todėl jis yra nepriimtinas dėl šio sprendimo 21–25 punktuose išdėstytų priežasčių.

39 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad iš ieškovių šioje byloje pateiktų dokumentų matyti, jog būtent jos pačios pasiūlė Komisijai pateikti ginčijamus pareiškimus. Todėl ieškovės negali priekaištauti Komisijai dėl to, kad ši joms nustatė neproporcingus įrodinėjimo reikalavimus. Be to, priešingai, nei teigia ieškovės, aplinkybė, kad Komisija, remdamasi paprastomis sąskaitomis faktūromis, atsisakė kompensuoti keturių *Red Bull* darbuotojų, kurie neatvyko į jos patalpas, kelionės ir apgyvendinimo išlaidas ir reikalavo papildomų įrodymų, kad jie iš tikrųjų buvo Briuselyje dėl patikrinimo tęsimo, taip pat nėra kritikuotina ir nereiškia neproporcingo įrodinėjimo reikalavimo. Darytina išvada, kad šis prieštaravimas bet kuriuo atveju yra nepagrįstas.

40 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtiną.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

41 Grįsdamos antrąjį pagrindą, susijusį su tuo, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, ieškovės iš esmės pateikia du prieštaravimus.

42 Pirma, ieškovės priekaištauja Komisijai dėl to, kad ginčijamame sprendime ji rėmėsi susirašinėjimu su jomis, kuris vyko prieš priimant minėtą sprendimą. Ieškovių teigimu, visi argumentai, kuriais remdamasi Komisija iš dalies atmetė jų prašymą kompensuoti išlaidas, turėjo būti aiškiai išdėstyti pačiame ginčijamame sprendime, kad jos galėtų suprasti sprendimo išvadas grindžiančius motyvus, o Bendrasis Teismas – vykdyti kontrolę. Kadangi, jų nuomone, taip nebuvo, ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė SESV 296 straipsnyje numatytą pareigą motyvuoti.

43 Antra, ieškovės tvirtina, kad priešingos padėties scenarijus, kurį Komisija naudojo palyginimui, apskaičiuodama kompensuotinas papildomas išlaidas, ir kuriame ji rėmėsi prielaida, kad ieškovės būtų nuolat naudojusios advokatų pagalbą, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų, o ne Komisijos, patalpose Briuselyje, yra nesuprantamas ir nėra pakankamas motyvas. Siekdama įrodyti šį priešingos padėties scenarijų Komisija rėmėsi vienu pasirinktu sakiniu iš ieškovių laiško; jame jos nurodė, kad, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose, jos būtų pasinaudojusios advokatų paslaugomis tik *ad hoc* pagrindu.

44 Ieškovės priduria, kad Komisijos naudotas priešingos padėties scenarijus yra netikslus. Komisija nepaaiškino priežasčių, dėl kurių iš daugelio galimų priešingos padėties scenarijų pasirinko būtent šį, ir jo pakankamai neapibrėžė. Komisija taip pat nepatikslino tokio patikrinimo tęsimo sąlygų, t. y. jo trukmės, paskirtų pareigūnų skaičiaus ar paskesnių darbo valandų. Nesant tokios informacijos, Komisija negalėjo būti tikra, kad apskaičiuodama kompensuotinas papildomas išlaidas naudojo „teisingą“ priešingos padėties scenarijų, ir negali ginčyti priešingos padėties scenarijaus, kurį pasirinko ieškovės, siekdamos nustatyti savo patirtas išlaidas. Bet kuriuo atveju, ieškovių teigimu, Komisijos naudojamas priešingos padėties scenarijus yra tik hipotetinis. Ieškovės taip pat teigia, kad Komisija pasirinko jai naudingiausią priešingos padėties scenarijų.

45 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

46 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti konkretaus akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė šį aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti patvirtintą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, t. y. į akto turinį, nurodytų priežasčių pobūdį ir asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimų. Nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai atskleisti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes vertinimas, ar išdėstyti akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, turi būti atliekamas atsižvelgiant ne tik į jų formuluotę, bet ir į kontekstą bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (žr. 2025 m. sausio 23 d. Sprendimo *Neos / Ryanair ir Komisija*, C-490/23 P, EU:C:2025:32, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

47 Taip pat reikia priminti, kad pareiga motyvuoti sprendimus yra esminis procedūrinis reikalavimas ir jį reikia skirti nuo motyvų pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktas ir 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-310/99, EU:C:2002:143, 48 punktas). Sprendimas motyvuojamas formaliai išdėstant motyvus, kuriais jis

grindžiamas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia sprendimo neteisėtumą iš esmės, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti, net jei pateikiami klaidingi motyvai (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 punktas).

48 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo matyti, kad šiuo aktu Komisija priėmė sprendimą dėl ieškovių prašymo kompensuoti papildomas išlaidas, patirtas pratęsus patikrinimą Komisijos patalpose Briuselyje.

49 Konkrečiai kalbant, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo įžanginėje dalyje Komisija primena savo praktiką, pagal kurią, kaip ji jau nurodė savo ankstesniame susirašinėjime su ieškovėmis, ji kompensuoja papildomas tikrinamos įmonės išlaidas, patirtas vien dėl patikrinimo tęsimo jos patalpose. Komisija taip pat paaiškina, kad nekompensuoja išlaidų, kurių tokia įmonė bet kuriuo atveju būtų patyrusi, jei patikrinimas būtų tęsiamas jos patalpose, ir nurodo, kad, jos nuomone, taip yra advokato honorarų atveju.

50 Taikydama šiuos principus ieškovių pateiktam prašymui kompensuoti išlaidas Komisija ginčijamo sprendimo 1 punkte „Advokato paslaugų išlaidos“ paaiškina, kad nusprendė nekompensuoti advokato honorarų, kuriuos *Red Bull* reikalavo visiškai atlyginti, dėl šių dviejų priežasčių: pirma, *Red Bull* nuolat naudojosi advokatų pagalba per 2023 m. kovo mėn. Komisijos patalpose vykdytą patikrinimą, todėl advokato paslaugų išlaidos nebuvo papildomos išlaidos, susijusios su patikrinimo tęsimu Komisijos patalpose Briuselyje, ir, antra, savo ankstesnėje korespondencijoje *Red Bull* pripažino, kad jei patikrinimas būtų tęsiamas jos patalpose, ji būtų kreipusis į advokatus.

51 Dėl kitų išlaidų Komisija ginčijamo sprendimo 2 punkte „Kitos išlaidos“ nurodo, kad sutinka kompensuoti ieškovių reikalaujamas išlaidas, kaip susitarta su jomis susirašinėjant.

52 Galiausiai ginčijamo sprendimo 3 punkte „Santrauka“ pateikiama įvairių išlaidų, kurias ieškovės prašė kompensuoti, suvestinė lentelė; joje prie kiekvieno iš keturių išlaidų punktų, t. y. kelionės išlaidų, apgyvendinimo išlaidų, dienpinigių ir advokato paslaugų išlaidų, nurodyta suma, kurią Komisija sutinka kompensuoti.

53 Darytina išvada, kad ginčijamame sprendime aiškiai, išsamiai ir nedviprasmiškai išdėstyti Komisijos motyvai, kad ieškovės galėtų sužinoti priemonės patvirtinimą pagrindžiančias priežastis, o Bendrasis Teismas – vykdyti kontrolę, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 46 punkte nurodytą jurisprudenciją, todėl jis yra pakankamai motyvuotas ir atitinka SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje nustatytus reikalavimus.

54 Be to, reikia konstatuoti, kad iš šio ieškinio matyti, jog ieškovės galėjo ginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą, konkrečiai – atsisakymą kompensuoti joms visas reikalaujamas advokato paslaugų išlaidas, o tai įrodo, kad, net jeigu jos nesutinka su tomis išlaidomis, jos galėjo suprasti motyvus, kuriais grindžiamos ginčijamame sprendime Komisijos padarytos išvados.

55 Joks kitas ieškovių nurodytas argumentas negali paneigti to, kad ginčijamo sprendimo motyvai yra pakankami.

56 Pirma, kalbant apie prieštaravimą, susijusį su ginčijamame sprendime Komisijos padarytomis nuorodomis į susirašinėjimą iki jo priėmimo, reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia ieškovės, visi argumentai, kurių pagrindu Komisija iš dalies atmetė jų prašymą kompensuoti išlaidas, yra aiškiai išdėstyti pačioje ginčijamo sprendimo formuluotėje, kaip tai matyti iš šio sprendimo 49 ir 50 punktų.

57 Be to, prieš priimant ginčijamą sprendimą vykęs susirašinėjimas su ieškovėmis sudaro jo kontekstą. Remiantis šio sprendimo 46 punkte nurodyta jurisprudencija, į jį galima atsižvelgti siekiant nustatyti, ar šiuo atveju Komisija laikėsi pareigos motyvuoti.

58 Taigi ieškovės negali priekaištauti Komisijai dėl to, kad ginčijamame sprendime ji rėmėsi ankstesniu susirašinėjimu su jomis.

59 Antra, kalbant apie prieštaravimą, grindžiamą tariamai nesuprantamu ir nepakankamai motyvuotu priešingos padėties scenarijaus, kurį Komisija naudojo palyginimui, siekdama apskaičiuoti kompensuotinas papildomas išlaidas, pobūdžiu, reikia konstatuoti, kad iš ginčijamo sprendimo matyti, jog šis priešingos padėties scenarijus apibūdinamas kaip atitinkantis prielaidą, kad patikrinimas būtų tęsiamas ieškovių patalpose.

60 Ginčijamame sprendime Komisija paaiškina, kad nusprendė kompensuoti ieškovėms išlaidas, patirtas vien dėl to, kad patikrinimas buvo tęsiamas jos patalpose Briuselyje, išskyrus išlaidas, kurių jos bet kuriuo atveju būtų patyrusios, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose. Dėl advokato išlaidų Komisija pažymi, kad jos nėra tokios papildomos išlaidos, nes jų bet kuriuo atveju būtų patirta, jei patikrinimas būtų tęsiamas ieškovių patalpose.

61 Darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia ieškovės, šis priešingos padėties scenarijus ginčijamame sprendime aprašytas pakankamai suprantamai ir motyvuotai.

62 Šiuo klausimu taip pat svarbu pažymėti, kad toks priešingos padėties scenarijus iš esmės yra hipotetinis, o tai pripažįsta pačios ieškovės, nes iš tikrųjų patikrinimas buvo tęsiamas Komisijos patalpose Briuselyje. Todėl negalima reikalauti, kad ginčijamame sprendime Komisija apibrėžtų „teisingą“ priešingos padėties scenarijų arba pateiktų daugiau konkrečių su juo susijusių detalių.

63 Galiausiai reikia konstatuoti, kad klausimas, koks būtų labiausiai tikėtinas arba „teisingas“ priešingos padėties scenarijus, susijęs su ginčijamo sprendimo pagrįstumu, todėl yra nereikšmingas nagrinėjant pagrindą, grindžiamą motyvavimo stoka, kaip tai matyti iš šio sprendimo 47 punkte nurodytos jurisprudencijos. Vadinasi, ieškovių argumentai, kuriais siekiama įrodyti, kad jos būtų galėjusios visapusiškai užtikrinti vidinę stebėseną, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose, arba kad Komisijos naudotas priešingos padėties scenarijus yra klaidingas arba palankiausias šiai institucijai, nes jis susijęs su ginčijamo sprendimo pagrįstumu, o ne su jo motyvavimu, yra nereikšmingi nagrinėjant šį ieškinio pagrindą.

64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio antrąjį pagrindą, nesant reikalo taikyti ieškovių prašytos proceso organizavimo priemonės pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies d punktą.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo neteisėtu atsisakymu kompensuoti papildomas išlaidas dėl neproporcingai pratęsto patikrinimo Komisijos patalpose Briuselyje

65 Ieškovės teigia, kad nusprendusi tęsti patikrinimą savo patalpose Briuselyje Komisija pažeidė ESS 5 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą proporcingumo principą. Ieškovių teigimu, patikrinimo tęsimas Briuselyje nei prisidėjo prie patikrinimo veiksmingumo, nei leido išvengti pernelyg didelio kišimosi į *Red Bull* veiklą. Be to, pratęstas patikrinimas truko pernelyg ilgai ir jį tęsti buvo būtina tik dėl to, kad Komisija paprašė pateikti visus duomenis kartu, prieš tai neišnagrinėjusi jų svarbos ir jų iš anksto neatrinkusi, o jų bendras kiekis buvo pernelyg didelis, t. y. 16,6 terabaitų. Anot ieškovių, patikrinimo tęsimas Komisijos patalpose Briuselyje buvo savaime neproporcingas ir lėmė dideles išlaidas, kurias jos prašo kompensuoti. Tuo remdamosi ieškovės daro išvadą, kad Komisijos atsisakymas kompensuoti visas reikalaujamas išlaidas yra neteisėtas.

66 Komisija ginčija ieškovių argumentus ir teigia, kad pirmasis pagrindas yra nepriimtinas.

67 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, proporcingumo principas yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų ir pagal jį reikalaujama, kad Sąjungos institucijų priimti aktai neviršytų to, kas tinkama ir būtina siekiant užsibrėžto tikslo, nes, kai gali būti renkamasi iš kelių tinkamų priemonių, reikia rinktis mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi, palyginti su užsibrėžtais tikslais (2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-339/04, EU:T:2007:80, 117 punktas ir 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Orange / Komisija*, T-402/13, EU:T:2014:991, 22 punktas).

68 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad ieškovių pirmąjį pagrindą grindžiantys argumentai pateikti dėl Komisijos sprendimo tęsti patikrinimą jos patalpose, o ne dėl ginčijamo sprendimo šioje byloje.

69 Taigi, nors ieškovės skundžiasi, kad, jų nuomone, patikrinimo tęsimas Komisijos patalpose Briuselyje buvo neproporcingas, jos visiškai nepaaiškina, kodėl pats ginčijamas sprendimas yra neproporcingas. Kitaip tariant, nors pirmasis pagrindas grindžiamas tariamu proporcingumo principo pažeidimu, šiuo klausimu ieškovių pateiktais argumentais nesiekiama įrodyti, kad ginčijamas sprendimas viršija tai, kas buvo tinkama ir būtina jo priėmimo tikslui pasiekti, t. y. nustatyti papildomas išlaidas, patirtas vien dėl to, kad patikrinimas buvo tęsiamas Komisijos patalpose Briuselyje, kurias dėl to būtų galima kompensuoti.

70 Taigi pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nereikšmingą, nesant reikalo priimti sprendimo dėl jo priimtinumo, kurį ginčija Komisija, arba pagal Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies d punktą taikyti ieškovių prašomos proceso organizavimo priemonės.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo teisės klaida aiškinant sąvoką „papildomos išlaidos“, kaip tai suprantama pagal 2020 m. liepos 16 d. Sprendimą „Nexans France ir Nexans / Komisija“ (C-606/18 P), ir vertinimo klaida

71 Trečiasis pagrindas iš esmės grindžiamas teisės klaida, kurią Komisija padarė aiškindama sąvoką „papildomos išlaidos“, kaip tai suprantama pagal 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 punktą, ir vertinimo klaida, dėl kurios ši institucija atsisakė kompensuoti visus ieškovių reikalaujamus advokato honorarus.

72 Dėl tariamos teisės klaidos ieškovės teigia, kad Komisijos pozicija, jog advokato honorarai iš principo nėra „papildomos išlaidos“, kaip tai suprantama pagal 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 punktą, nes jų būtų patirta ir tuo atveju, jei patikrinimas būtų tęsiamas ieškovių patalpose, yra nepagrįsta. Toks sąvokos „papildomos išlaidos“ aiškinimas yra pernelyg siauras ir prieštarauja minėtam sprendimui.

73 Dėl tariamos vertinimo klaidos ieškovės paaiškina, kad pratęsus patikrinimą Komisijos patalpose joms kilo didelių sunkumų, nes jos neturi padalinio Briuselyje ir ilgą laiką negalėjo ten išsiųsti savo pagrindinių darbuotojų. Dėl šių sunkumų ieškovės buvo priverstos įgalioti ne tik joms paprastai padedančią Austrijos advokatų kontorą, bet ir papildomą advokatų kontorą, turinčią biurą vietoje. Dar vienos advokatų kontoros paslaugos sukėlė joms papildomų išlaidų, kurių būtų buvę galima išvengti, jei patikrinimas būtų tęsiamas ieškovių patalpose, nes tokiu atveju toks patikrinimas nebūtų trukęs taip ilgai. Todėl, ieškovių teigimu, visi šių advokatų honorarai yra „papildomos išlaidos“.

74 Ieškovės teigia, kad, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose, jos būtų turėjusios reikiamą daugiakalbį personalą, turintį pakankamą teisinį išsilavinimą, kad galėtų užtikrinti patikrinimo stebėseną, o Briuselyje, priešingai, negalėjo tokio personalo surinkti. Šis personalas galėjo būti paskirtas patikrinimui pagal rotacijos sistemą, todėl ieškovės būtų galėję visapusiškai užtikrinti vidinę patikrinimo stebėseną ir joms būtų reikėję kreiptis į advokatus tik *ad hoc* pagrindu.

75 Galiausiai ieškovės papildomai priduria, kad, jeigu jų argumentams nebūtų pritarta, bet kuriuo atveju reikėtų manyti, kad išlaidos, kurių patirta kreipusis į antrąją advokatų kontorą, laikytinos „papildomomis išlaidomis“, nes tos advokatų kontoros paslaugų nebūtų reikėję, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose.

76 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

77 Šiuo klausimu iš 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) matyti, kad Komisija turi galimybę pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 2 dalies b punktą tęsti komercinių knygų ir kitų dokumentų patikrinimą savo patalpose Briuselyje tuo atveju, jei konstatuojama, kad taip nepažeidžiama teisė į gynybą ir nepadaroma papildomos žalos atitinkamų įmonių teisėms, palyginti su ta, kuri sukeliama atliekant patikrinimą jų patalpose. Tokią žalą reikėtų konstatuoti, jei dėl Komisijos patalpose Briuselyje tęsiamo patikrinimo tikrinama įmonė patirtų papildomų išlaidų, kurių atsirastų vien dėl to. Vadinasi, tuo atveju, kai dėl šio tęsiamo patikrinimo gali būti patirta papildomų išlaidų, Komisija gali taip elgtis tik su sąlyga, kad sutinka kompensuoti šias išlaidas, jeigu atitinkama įmonė pateiktų jai tinkamai motyvuotą prašymą.

78 Šioje byloje kyla klausimas, ar atsisakydama kompensuoti ieškovėms visus advokato honorarus, kurių jos patyrė dėl paslaugų, susijusių su Komisijos patalpose Briuselyje pratęstu patikrinimu, Komisija padarė teisės ar vertinimo klaidą, kaip teigia ieškovės.

79 Dėl tariamos teisės klaidos reikia priminti, kad ginčijamame sprendime, siejamame su ankstesniu susirašinėjimu su ieškovėmis, Komisija sąvoką „papildomos išlaidos“, kaip tai suprantama pagal 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 punktą, aiškino taip, kad ji iš esmės neapima advokato honorarų, susijusių su patikrinimo tęsimu jos patalpose, nes, jos nuomone, tai yra išlaidos, kurių atitinkama įmonė bet kuriuo atveju būtų patyrusi, jei patikrinimas būtų tęsiamas jos patalpose.

80 Šiuo klausimu iš 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 punkto matyti (žr. šio sprendimo 77 punktą), jog tam, kad tam tikros išlaidos galėtų būti laikomos „papildomomis išlaidomis, patirtomis vien dėl [patikrinimo tęsimo Komisijos patalpose Briuselyje]“, turi būti tenkinami du kriterijai.

81 Taigi, pirma, reikia patikrinti, ar išlaidos, kurias ieškovės reikalauja kompensuoti, gali būti laikomos „papildomomis“, atsižvelgiant į šią jurisprudenciją.

82 Iš būdvardžio „papildomos“ vartojimo darytina išvada, kad nurodytos išlaidos yra išlaidos, kurios yra papildomos, palyginti su ankstesniu, išsamiu ir faktiniu atskaitos tašku, t. y. patikrinimu, atliktu atitinkamos įmonės patalpose. Todėl tai turi būti išlaidos, kurios pridedamos prie išlaidų, kurių būtų patirta atliekant patikrinimą atitinkamos įmonės patalpose.

83 Be to, priešingai, nei teigia ieškovės, jei Teisingumo Teismas būtų norėjęs remtis visomis įmonės patirtomis išlaidomis, kurias Komisija turėtų kompensuoti dėl sprendimo pratęsti patikrinimą jos patalpose, 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 punkte jis nebūtų vartojęs būdvardžio „papildomos“, kuris suponuoja, kad tai yra kitos išlaidos nei tos, kurių įmonė būtų patyrusi, jei patikrinimas būtų tęsiamas jos patalpose.

84 Taip pat reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismo vartojamas būdvardis „papildomos“ reikalauja įrodyti ne patirtų išlaidų neproporcingumą ar perviršį, o tik tai, kad tokios išlaidos yra papildomos, palyginti su tomis, kurių būtų patirta, jei patikrinimas būtų tęsiamas atitinkamos įmonės patalpose.

85 Antra, reikia patikrinti, ar išlaidos, kurias ieškovė prašo kompensuoti, gali būti laikomos „patirtomis vien dėl to“, kad patikrinimas buvo tęsiamas Komisijos patalpose, taip pat atsižvelgiant į 2020 m. liepos 16 d. Sprendimą *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

86 Iš 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 punkte vartojamo žodžių junginio „vien dėl to“ darytina išvada, kad reikalaujama išimtinio priežastinio ryšio tarp, viena vertus, nurodytų išlaidų ir, kita vertus, patikrinimo tęsimo Komisijos patalpose, o tai, beje, ieškovės pripažįsta dublike.

87 Iš to matyti, kad nurodytos išlaidos yra tos, kurių patiriama vien dėl to, kad patikrinimas buvo tęsiamas Komisijos patalpose, todėl išlaidos, kurių bet kuriuo atveju būtų patirta, jei patikrinimas būtų tęsiamas atitinkamos įmonės patalpose, neįtraukiamos.

88 Kalbant konkrečiai apie advokato honorarus, iš to, kas išdėstyta, matyti, kad „papildomomis išlaidomis“, kaip jos suprantamos pagal 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 punktą, gali būti laikomi tik „papildomi“ honorarai, kurių nebūtų patirta atliekant patikrinimą atitinkamos įmonės patalpose ir kurie susiję tik su patikrinimo tęsimu Komisijos patalpose.

89 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad sprendimas kreiptis į advokatus per Komisijos atliekamą patikrinimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalį yra atitinkamos įmonės gynybos strategijos dalis, nes pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad ji pasitelktų advokatų pagalbą (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Koninklijke Wegenbouw Stevin / Komisija*, T-357/06, EU:T:2012:488, 226 punktą). Darytina išvada, kad, jeigu atitinkama įmonė nusprendžia kreiptis į advokatus, kad šie padėtų jai per tokį patikrinimą, aplinkybė, kad jis tęsiamas Komisijos

patalpose, nieko nekeičia, kiek tai susiję su išlaidomis, susijusiomis su advokato honorarais. Iš tiesų tokiai įmonei, nusprendusiai pasitelkti advokatų pagalbą per tokį patikrinimą, jei Komisija nusprendžia tęsti šį patikrinimą jos patalpose, su šiuo tęsimu susiję advokato honorarai paprastai nėra papildomos išlaidos, nes advokatų teikiamos paslaugos iš esmės yra tokios pačios, neatsižvelgiant į patikrinimo vietą. Kadangi šios paslaugos būtų buvusios suteiktos ir tuo atveju, jei patikrinimas būtų tęsiamas atitinkamos įmonės patalpose, su tuo susiję advokato honorarai iš esmės neturi išimtinio priežastinio ryšio su šio patikrinimo tęsimu Komisijos patalpose.

90 Nagrinėjamu atveju, kadangi ieškovės nusprendė pasinaudoti advokatų pagalba per patikrinimą jų patalpose, neįrodyta, kad egzistuoja išimtinis priežastinis ryšys tarp patikrinimo tęsimo Komisijos patalpose Briuselyje ir advokatų, kurie joms padėjo per šį patikrinimą, honorarų.

91 Taigi, atsižvelgiant į ieškovių gynybos strategiją, Komisijos pateiktas sąvokos „papildomos išlaidos“ aiškinimas, pagal kurį advokato honorarai už paslaugas, suteiktas per patikrinimą jos patalpose, iš principo į šią sąvoką neįtraukiami, nes tokių išlaidų būtų patirta ir tuo atveju, jei patikrinimas būtų tęsiamas ieškovių patalpose, nėra nei nepagrįstas, nei prieštaraujantis 2020 m. liepos 16 d. Sprendimui *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571), priešingai, nei teigia ieškovės.

92 Be to, reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovės, Komisijos pateiktas sąvokos „papildomos išlaidos“ aiškinimas taip pat nėra siauras, be kita ko, atsižvelgiant į 2020 m. liepos 16 d. Sprendimą *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571).

93 Iš ginčijamo sprendimo, siejamo su susirašinėjimu su ieškovėmis, matyti, kad Komisija kategoriškai neatmeta galimybės, jog tam tikri advokato honorarai gali būti laikomi „papildomomis išlaidomis“. Komisija paprasčiausiai reikalauja, kad atitinkama įmonė įrodytų, jog advokato paslaugos, kurias ji prašo kompensuoti, nebūtų buvusios suteiktos, jei patikrinimas būtų tęsiamas šios įmonės patalpose, o tai tikrai nėra pernelyg didelis reikalavimas. Iš 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija* (C-606/18 P, EU:C:2020:571) 90 punkto matyti, kad Komisija kompensuoja papildomas išlaidas, kai atitinkama įmonė jai pateikia „tinkamai motyvuotą“ prašymą.

94 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovėms nepavyko įrodyti, jog ginčijamame sprendime Komisijos pateiktas sąvokos „papildomos išlaidos“ aiškinimas yra teisės klaida.

95 Dėl įtariamos vertinimo klaidos pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovės per procedūrą, vykusią iki ginčijamo sprendimo priėmimo, reikalavo, kad Komisija kompensuotų visus advokato honorarus, patirtus pratęsus patikrinimą šios institucijos patalpose, ir rėmėsi scenarijumi, kad patikrinimas būtų visapusiškai prižiūrimas, jeigu jis būtų tęsiamas jų patalpose, ir tokią stebėseną užtikrintų jų daugiakalbiai darbuotojai, turintys pakankamą teisinį išsilavinimą. Kadangi pagal tokį scenarijų, ieškovių teigimu, nebūtų patirta jokių advokato honorarų išlaidų dėl visapusiškos vidinės stebėsenos, jos teigia, kad visi advokato honorarai, susiję su patikrinimo tęsimu Komisijos patalpose Briuselyje, yra „papildomos išlaidos“, kurias ji turi kompensuoti.

96 Šiuo klausimu visų pirma reikia konstatuoti, kad visapusiškos vidinės patikrinimo stebėsenos scenarijus neatitinka patikrinimo ieškovių patalpose, kuris buvo vykdomas 2023 m. kovo mėn., eigos, nes tiek Fuschl am See, tiek Amsterdame ir Paryžiuje joms nuolat padėjo advokatai. Šiomis aplinkybėmis, kaip teisingai pažymi Komisija, ieškovės tinkamai neįrodė, kad po to, kai per visą patikrinimo laikotarpį jų patalpose joms padėjo advokatai, jos būtų galėjusios susitvarkyti taip, kad galėtų užtikrinti visapusišką vidinę stebėseną, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose.

97 Be to, nors ieškovės teigia, kad jų darbuotojai būtų galėję savarankiškai užtikrinti patikrinimo stebėseną, jeigu jis būtų tęsiamas jų patalpose, jos niekaip nepaaiškina, kodėl nepasitelkė šių darbuotojų, kad šie atliktų veiksmingą patikrinimo stebėseną Komisijos patalpose Briuselyje, nesvarbu, ar dalyvaujant vietoje, ar nuotoliniu būdu, be kita ko, taikant rotacijos sistemą. Reikia konstatuoti, kad, nors kai kurie ieškovių darbuotojai buvo Briuselyje, jie net neatvyko į Komisijos patalpas. Ši aplinkybė patvirtina Komisijos poziciją, kad išsami vidinė patikrinimo stebėsena nebuvo tikėtina, todėl ieškovės būtų paprašiusios advokatų dalyvauti procedūroje, jei šis patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose.

98 Galiausiai taip pat svarbu pažymėti, kad pačios ieškovės keletą kartų pripažino (tiek susirašinėjime su Komisija prieš priimant ginčijamą sprendimą, tiek šiame procese), kad jos bent jau *ad hoc* pagrindu būtų prašiusios advokatų pagalbos, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose. Todėl ieškovės, neprieštaraudamos sau, negali teigti, kad jos būtų užtikrinusios visapusišką vidinę patikrinimo stebėseną, visiškai nesinaudodamos advokatų pagalba, jei patikrinimas būtų tęsiamas jų patalpose.

99 Taigi Komisija nepadarė vertinimo klaidos, kai ginčijamame sprendime, siejamame su ankstesniu susirašinėjimu su ieškovėmis, nusprendė, kad prielaida dėl visapusiškos vidinės patikrinimo stebėsenos, jeigu jis būtų tęsiamas ieškovių patalpose, kuria ieškovės grindžia savo prašymą kompensuoti visus advokato honorarus, susijusius su patikrinimo tęsimu Komisijos patalpose, yra neįtikinama, ir ją atmetė. Be to, reikia pažymėti, kad Komisija niekada neteigė, jog advokatų pagalba būtų buvusi tokios pat apimties per visą patikrinimą, jeigu jis būtų tęsiamas ieškovių patalpose. Komisija paprasčiausiai teisingai nusprendė, kad tokioje situacijoje ieškovės bent jau tam tikru mastu ir toliau būtų naudojusios advokatų pagalbą.

100 Galiausiai, kiek tai susiję su ieškovių papildomai pateiktu argumentu, kad išlaidos, patirtos pasisamdžius antrąją advokatų kontorą, turi būti bent jau laikomos „papildomomis išlaidomis“, reikia konstatuoti, kad per procedūrą, vykusią prieš priimant ginčijamą sprendimą, ieškovės niekada nebandė įrodyti, kad kompensuotini tik tam tikri advokato honorarai, ir niekada neprašė kompensuoti dalies tokių honorarų. Tokios išvados nekeičia net ir tai, kad Komisija, siekdama įvertinti, ar advokato honorarai, kuriuos reikalaujama kompensuoti, gali būti iš dalies laikomi „papildomomis išlaidomis“, raštu jų aiškiai paprašė pateikti „išsamų advokato honorarų aprašymą, įskaitant advokatų vardus ir pavardes, dirbtų valandų skaičių, taikytiną valandinį įkainį, teiktų konsultacijų aprašymą ir motyvus, pagal kuriuos šios konsultacijos buvo teikiamos tik dėl pratęsto patikrinimo, o ne dėl kiekvieno vietoje atlikto patikrinimo“. Ieškovės, kurios visada laikėsi pozicijos, kad reikalauja kompensuoti visus advokato honorarus, niekada nepateikė Komisijai tokio aprašymo.

101 Šiomis aplinkybėmis Komisijai negalima priekaištauti dėl to, kad ginčijamame sprendime ji nesutiko kompensuoti ieškovėms dalies jų advokato honorarų, kaip antai patirtų pasisamdžius antrąją advokatų kontorą, turinčią buveinę Briuselyje.

102 Be to, svarbu pažymėti, kad per šį procesą atsakydamos į Bendrojo Teismo raštu ir žodžiu pateiktus klausimus ieškovės aiškiai patvirtino, kad prašo Komisijos kompensuoti visus advokato honorarus ir negali sutikti su daliniu jų kompensavimu.

103 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovių papildomai pateiktas argumentas, kuriame jos teigia, jog tam tikri jų patirti advokato honorarai turi būti laikomi bent jau „papildomomis išlaidomis“, turi būti laikomas nepagrįstu ir atmestas, nesant reikalo priimti sprendimo dėl jo priimtinumo, kurį ginčija Komisija.

104 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio trečiąjį pagrindą, taigi ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

105 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, iš jų priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija, posėdžiaujanti penkių teisėjų sudėties)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *Red Bull GmbH*, *Red Bull France SASU* ir *Red Bull Nederland BV* bylinėjimosi išlaidas.**

Buttigieg Schwarcz Kancheva

Tichy-Fisslberger Bestagno

Paskelbtas 2026 m. balandžio 22 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.